

1. Слово Господнє, що було до Йоїла, Петуїлового сина.
2. Послухайте це, ви старші, і візьміть до вух, усі мешканці землі: чи бувало таке за днів ваших, або за днів ваших батьків?
3. Оповідайте про це синам вашим, а ваші сини своїм дітям, а їхні сини поколінню наступному.
4. Що лишилось по гусені, зжерла те все сарана, що ж зосталося по сарані пожер коник, а решту по конику зжерла черва.
5. Пробудіться, п'яниці, і плачте й ридайте за виноградним соком усі, хто вина напивається, бо віднятий він від уст ваших!
6. Бо на Край Мій прийшов люд міцний й незчислений, його зуби як лев'ячі зуби, а паща його як в левиці.
7. Виноград Мій зробив він спустошенням, Мое ж фіґове дерево геть поламав, дощенту його оголив та й покинув, галузки його побіліли.
8. Голоси, як та дівчина, веретою оперезана, за нареченим юнацтва свого.
9. Жертва хлібна й жертва лита спинилася в домі Господньому, впали в жалобу священики, слуги Господні.
10. Опустошене поле, упала в жалобу земля, бо спустошене збіжжя, вино молоде

пересохло, зів'яла оливка.

11. Засоромилися рільники, голосили були виноградарі за пшеницю й ячмінь, бо вигинуло жниво поля.

12. Усох виноград, а фіґа зів'яла, гранатове дерево, й пальма та яблуня, і повсихали всі пільні дерева, бо Він висушив радість від людських синів.

13. Оперезіться веретою, і ридайте, священники, голосіть, слуги жертівника, входьте, ночуйте в веретах, служителі Бога мого, бо хлібна жертва і жертва та лита затримана буде від дому вашого Бога!

14. Оголосіть святий піст, скличте збори, позбирайте старших, всіх мешканців землі до дому Господа, вашого Бога, і кличте до Господа.

15. Горе дневі тому! Бо близький день Господній, і прийде він від Всемогутнього, мов те спустошення!

16. Чи ж з-перед очей наших не відіймається їжа, з дому нашого Бога веселість та втіха?

17. Покорчились зерна під своїми грудами, спорожніли комори, поруйновані клуні, бо висохло збіжжя.

18. Як стогне товар, поголомшені череди, бо немає їм паші, отари спустошені!

19. До тебе я кличу, о Господи, пожер бо огонь пасовища пустині, а жар попалив усі дерева на полі.

20. Навіть пільна худоба прагне до Тебе, бо водні джерела посохли, огонь же пожер пасовища пустині!